

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Feria 3. Paschæ. Resurrectio Christi archetypon est nostræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

erimus. Et alibi : Si commortui sumus, & Aprilis
convivemus: si sustinebimus, & conregnabimus.
Si verò peccato, & pravis animi nostri
moribus non moriamur, cum Christo re-
surgere frustra contendimus. *Christus mor-*
tuus est, inquit idem Apostolus, & resurre-
xit, ut qui vivunt, non jam sibi vivant, sed ei,
qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit. ut verò
Christo vivamus, nobis ipsis mori debe-
mus. Et hoc est, quod in animum indu-
cere non potes; quod tamen necessarium
est.

2. Cor. 5. 15.

Si Christo glorioso similis esse cupis, statue si-
militudini cum Christo Cruci affixo acquirendæ
studere.

Si commortui sumus & convivemus ;
2. Tim. 2.

Suscepit mortem, ne mori timeremus ;
ostendit resurrectionem, ut nos resurgere
posse confidamus. Greg.

FERIA III. PASCHÆ.

Resurrectio Christi Archety-
pum est resurrectionis nostræ.

I.

Resurrectio Christi ad vitam gloriosam ;
archetypum est Resurrectionis nostræ
ad

Aprilis.

ad vitam novam. Christi resurrectio duobus
complectitur, statûs mutationem & in hoc
statu constantiam. Sic resurrectio nostra
ad vitam novam complecti debet primo
statûs mutationem. Propterea Aposto-
lus nos hortatur, ut si resurrectionis Chri-
sti participes fieri cupiamus, novum indu-
ti hominem *in novitate vitæ ambulemus*. Quod
prodest, inquit S. Augustinus, quia per peni-

*Ut quomodo
Christus re-
surrexit à
mortuis, ita
& nos in no-
vitate vitæ
ambulemus
Rom. 6.
Ibid. v. 10.*

nitentiam humiliamini si, non mutamini? In-
cundò, resurrectio nostra ad vitam novam
comprehendere debet constantiam in hoc
statu, ut imitemur Christum, qui, ut S. Pau-
lus ait, *resurgens ex mortuis jam non moritur*.
Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel.
Quod autem (ad vitam redux) vivit, vivit Deo.
Eodem modo & tu, si verè peccato per peni-
nitentiam mortuus es; si verè ad vitam
novam redijsti, non amplius, nisi Deo vi-
ves: si verò etiamnum peccato vivis in
relabendo, an non resurrectio tua dubia est?

II. Scriptura sacra trium modorum re-
surrectionis meminit. Prima non erat
nisi apparens, qualis fuit resurrectio Sa-
muelis, qui per incantationem quandam
Sauli se videndum præbuit. Secunda
erat vera; sed imperfecta, ut illa Lazari, qui
quidem ad vitam redijt; sed denuò mori-
turus. Tertia vera, & perfecta est, nimirum

rum

rum Christi Domini; qui resurrexit post-
hac non moriturus. Prima nobis propo-
nit multorum Christianorum resurrectionem
ad gratiam, quos tempore Paschatis
necessitas, & hominum respectus ad pœni-
tentiam alliciunt: hæc resurrectio nil nisi
resurrectionis habet speciem: & quemad-
modum officiosa duntaxat est, sic & statim
post Festa evanescit. Secunda nobis ex-
primit plurimum aliorum Christianorum re-
surrectionem ad gratiam. Hæc vera qui-
dem est; sed imperfecta, cum hujusmodi
homines resurgant, ut denuò labantur, &
peccato, sed non nisi ad tempus renun-
tiant: hæ sunt induciæ, quas cum peccato
faciunt; neque tamen integra animi ab illis
abalienatio. Si resurrectionem nostram
perfectam esse velimus, necessarium est,
ut ea similis Christi resurrectioni sit, qui
resurrexit, non amplius moriturus. Quam
procul abes ab hac perfectione; tu, qui to-
ties relaberis, quoties pœnitentiam agis?
toties fidem Deo datam violas, quoties il-
lam renovas?

III. Tres sunt relapsuum nostrorum cau-
sæ. 1a est, quòd non satis æstimemus
gratiam, quam per pœnitentiam recupera-
vimus. Si nobis persuaderemus, eam
omni Christi sanguine stersisse, & proin-
pre-

Aprilis.

2. cor. 4. 7.

pretij esse infiniti, nobisque jus tribuere minimè dubium possessionis Dei, & felicitatis aeternae, quanti non eam faceremus? quantà sollicitudinem, ei non amittendae, quantum studium eidem conservandae impenderemus? 2a relapsuum nostrorum causa est, quòd nimis temerè, gratiam amittendi periculo nos exponamus. *Habemus*, inquit Apostolus, *thesaurum istum in vasis fictilibus.* Cum igitur hoc thesauro onusti, unaque debiles simus, non committamus nos temerè vijs asperis, & difficilibus, in quibus nihil est pronum magis, quam vestigio falli: & in quibus vestigio falli non possumus, quin in abyssum delabamur, & cum thesauro, quem nobiscum ferimus, pereamus. 3a Causa relapsuum nostrorum est, quòd gratiae ponere limites velimus. Hoc donum est nunquam orisum, sed semper agendi cupidum; ei proin limites praefigere, est ejus actionem impedire; ejus verò actionem impedire, idem est, ac ejus jacturam, & cum ejus iactura nostrum interitum desiderare. Limites gratiae ponere est Bonitati Dei erga me, & amoris meo erga ipsum limites ponere, utrius plus infero injuriae; Recone, an mihi?

Statue te à peccato plenè abalienare, nec inducijs contentus cum eo esse; divortium hoc perenne sit oportet;

Chri-

Christus resurgens ex mortuis, jam non Aprilis moritur; mors illi ultra non dominabitur.

Rom, 6. v. 9. v. 11.

Proh dolor! peccandi tempus, terminus recidendi facta est resurrectio Salvatoris, Bern. serm. in Pasch.

DIE OCTAVA PASCHATIS.
De Vulneribus Christi Domini nostri.

I.

Quas ob causas Christus Dominus vulnera sua etiam post suam resurrectionem retinere voluit? propterea, ut peccatoribus confidentiae incitamento forent. S. Paulus asseverat, Christum vitam in Caelo gloriosam agentem, causam nostram apud Patrem indefinenter agere. Vulnera ipsius totidem quasi ora sunt, queis nostram causam loquatur. Christus, inquit sanctorum Patrum quidam, latus suum transfixum, & vulnera nostri amore retenta Patri suo ostendit. Hæc clementiæ ipsius erga nos monumenta benignitatem Patris efficaciter movent. Si peccata nostra vindictam in nos provocant, tunc Christi vulnera ipsius in nos misericordiam effica-

Semper vivens ad interpellandum pro nobis. Hebr. 7. 25.

G cius